

Не зная да ли е истина чи *Българе-тъ* *предпочитатъ* *стѣкога свѣтско-то житіе!* Не зная и чи, ако го не предпочишахъ и ся при шова изучавахъ, *быхъ отъ истина мо- жили да стануть владыцы.* Тія предположенія, чини ми ся, нищо не доказувашь, и шака вопрос-ъщъ, *защо немамы владыцы Българи,* остава цѣль. Азъ не щъ нищо да река за шова шрудное дѣло, желаящи да покажъшь истина-ша сами Българе-шѣ съ свое-шо изученіе.

Не могъ обаче да опшусня шой-зи случай безъ да изражъ моя-ша велика жалба прошиву речено-шо духовенство, ради едно друго негово дѣяніе, кое-шо опечали вообще сички-шѣ Българи! То е запрещеніе-шо що шо духовенство сошвори, безъ никой предварительнъ слдъ ни испышаніе, да ся раздаде и чише въ Смърнѣ напечатшаны-ъшъ *Новый завѣтъ,* преведенъ на Български опъ благочестивѣйшаго мѣжа и шоликаго оуваженія достойна опца Неофуса, съ одобреніе-шо на-покойны-ъшъ всея Болгаріи Ексархъ и Архіепіскопъ Іларіонъ; зарадъ кое-шо неправедное запрещеніе, какъ-шо каже вышеречены-ъшъ Сочинитель на-*Български-тъ Книжницы,* «Балгаре-шѣ загу-«бихъ возможность-ша да разбирашъ ясно